

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 4 GRUDNIA 1827 ROKU, WE WTOREK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Ciepłomierz R.	Barometr.	Wiatr.		Stan nieba.
D. 3 Grudnia.	Z rana	Stopni zimna — 6	Cali 27 linii 3,0	Zachodni		Chmurno.
	Po południu	zimna — 3	„ — 4,6	Północny Północno-zachodni		Pogoda.
	Wieczorem	zimna — 2	„ — 6,8	Południowo-zachodni		Chmurno.

W A R S Z A W A.

— Rada administracyjna Królestwa, mianowała W. Kołaczkowskiego Kommissarzem delegowanym w obwód augustowski.

Wiadomości z Grecyi.

— Dostrzegacz wschodni, który nie przestał wychodzić iak to mówiono, donosi że Lord Cochrane kazał nabalsamować ciało młodego Pawła Bonapartego, dla odesłania go iego familii.

— Piszą z Liwurny, pod datą 9 Listopada:

„Od czasu iak ochłonięto z pierwszego zadziwienia pochodzącego z wiadomości o bitwie pod Navarinem, każdy zaczyna się zastanawiać nad iey skutkami. Ludzie mało wschód znający upatrują tylko rzeź Franków w kraich podległych Turcyi, i nieuchronną wojnę z tem mocarstwem; ci, przeciwnie, którzy lepiej znają charakter narodu tureckiego, nie dzielą takowej obawy, i wnoszą, iż jest teraz więcej niż pierwej podobieństwa do korzystnych układów. Listy z Genui donoszą iż rząd ma wysłać swoje eskadrę na wschód, dla zasłony tam handlu swoich poddanych.

— Austryacka eskadra w Lewancie, w trzech miesiącach, Sierpniu, Wrześniu i Październiku r. b., konwoiowała 409 okrętów handlowych, to jest: 287 austriackich, 22 angielskich, 7 francuzkich, hollenderskich 2, iónskich 22, neapolitańskich 4, północno-merykański 1, 72 rossyyskich, 76 sardyńskich, 2 hiszpańskie, 2 szwedzkie i 2 toskańskie. Z rak korsarzów wyrwała ich gwałtem 16, to jest: 13 austriackich, 2 rossyyskie, 1 szwedzki i 1 sardyński. O ile wiadomo było zkońcem Października w Smirnie, zostały po części lub całkiem zrabowane przez rozbójników morskich, 74 okręty handlowe wszystkich flag to jest: 27 austriackich, 17 angielskich, 3 iónskie, 6 francuzkich, 3 szwedzkie, 6 rossyyskich, 1 neapolitański, 8 sardyńskich, 1 hollenderski, 2 północno-amerykańskie. Ciężar tych 74 statków handlowych wynosił około 960,000 hiszpań. talarów, a strata cała dochodzi 1,170,000 talarów hiszpańskich. Tylko 16 tych okrętów wzięte były wrzez mistyki, peramy, traty i inne mniejsze statki rozbójnicze, reszta zaś przez okręty korsarskie od 12 do 18 armat i 60 do 100 ludzi.

(D. A.)

z Paryża, 22 listopada.

— Rozruch który panował wieczorem dnia 19, powtórzył się także i nazajutrz.

Okolo godziny szóstej, tłumy burzycieli zaczęły się zgromadzać na ulicach Ś. Dyonizego, Ś. Marcina, i sąsiednich. Stamtąd, w oddziałach po 80 i więcej ludzi, rozlały się na ulice Ferronnerie, Ś. Honoryusza, Grenelle Saint-Honoré, i inne, wydając straszliwe wrzaski które potrwożonym mieszkańcom kazały zamknąć sklepy, tłukąc kamieniami okna nieoświetlone, i wołając: *Illuminacya! illuminacya!* Oddział grenadyerów konnych gwardyi, udawszy się w pogoń za nimi przepędzał ich z ulicy na ulicę; ale ciemności nocy i liczne komunikacye między domami potrafiły ich ocalić.

Dotąd jeszcze nie zaszło było nic ważnego na ulicy Ś. Dyonizyusza, i wszystkie kroki wojskowe miały tylko na celu przytrzymanie złoczyńców. Dopiero o pół do iedenastej, Jenerał Kommandant woyska w stolicy odebrał uwiadomienie że cała siła buntowników zmierza ku ulicy Ś. Dyonizego i tam się umacnia barrikadami. Wydano rozkaz uderzenia na nich z obu stron, a sam Jenerał stanął na czele iedney kolumny, którą przywiódł od strony placu Chatelet. Gdy kolumna ta stanęła u pierwszej barrikady, Kommissarze policyi wezwali buntowników do opuszczenia barrikad i wrócenia do domów. Na to wezwanie odpowiedziano gradem kamieni i wystrzałami ognistej broni; 18 pułk saperów rzucił się na barrikadę, wdarł się na nią, i także dał ognia.

Naówczas buntownicy cofnęli się za drugą palissadę, która także w mgnieniu oka była zdobytą, następnie za trzecią, gdzie usiłowali dać mocniejszy odpór. Ale i tę opanowano; wprzód iednak oddział musiał strzelać dla wyparowania tych nędzników. Mnóstwo zostało pojmanych. Inni, korzystając z różnych miejsc przechodnich i wązkich uliczek, rozpierchnęli się. Na placu znaleziono pięciu buntowników zabitych.

— Wczoraj, wieczór ulica Ś. Dyonizego i iey główne gąłcie zajęte były przez mocne oddziały woyska. Pozamurowywano drzwi budujących się domów, i uprzątniono wszystko

cokolwiek mogłoby służyć do wzniesienia nowych barrikad. Od bramy Ś. Dyonizego do ulicy Richelieu, na wszystkich bulwarach stali żołnierze. Mocne krążyły patrole. Przy bramie ukazało się kilka band nowych, ale nadciągnięcie patrolu rozproszyło wszystkie.

— „Wypadki jakie się wieczorem dnia 19 i 20 przytrafiły wstolicy, nabierają nadto ważności przez niegodziwe opowiadania dzienników, ażebyśmy się nie mieli sami przez się zapewnić o wszystkich okolicznościach tych scen oplakanych. Powzięliśmy najsmutniejszą pewność, przez godne wiary świadectwa, zbierane na miejscu, iż bezpieczeństwo mieszkańców tego cyrkułu, równie jak zachowanie praw i porządku publicznego, potrzebowały ostrych środków, jakie musiały być przedsięwzięte.

Czytano w naszym nrze wczorajszym niektóre szczegóły względem scen z dnia 19. Burzyciele rozeszli się grożąc jeszcze na jutro: *Utrzymajcie nas jeszcze więcej! powrócimy mocniejszy!* Dotrzymali słowa, i ich nadużycia zwróciły się nasamprzód przeciw spokojnym mieszkańcom, których zmusili gwałtem, który nawet sam *Kuryer* zniewolony jest potępiać, do oświecenia własnych domów, kiedy tymczasem sami zamykali ich sklepy.

Dopiero to po zdróżnościach przez nich popełnionych, i na wezwanie obywateli, siła się publiczna w mieszała. Usiłowania buntowników zwróciły się wówczas ku niej. Zgromadzenia się cząstkowe, które przez łatwość komunikacji na ulicy St-Denis, stawały się natychmiast liczniejsze, lub uciekały tłumami przed siłą zbrojną, długi czas trzymały czynność oddziałom na ich ściganie przysłanym, i próbowały ich cierpliwości i ich umiarkowania przez grady kamieni i przez krzyki buntownicze jakie pióro nasze wzdryga się powtórzyć.

Nareszcie, z ulicy do ulicy odpierani, i przyparci do jednego punktu, obwarowali się w linii, i zaczęli wytrzymywać regularne oblężenie przeciw władzy, na której słowa i odezwę odpowiadali długo tylko kamieniami. Kilku zacnych obywateli poświęciło się na przedstawienie im namowy prawej władzy i skutków uporczywego buntu: już sami obywatele, mieszkańcy cyrkułowi, którzy się wzdrygali na nadużycia tak okropne dla ich spokojności i tak dla ich interesów niebezpieczne, dają świadectwo o umiarkowaniu i powściągliwości wojska, które znosiło chmury kamieni, wszelkiego rodzaju obelgi, a nawet ogień ręczny. Wystrzały wymierzone przez buntowników uwiadomiły władzę publiczną o ich obowiązku i o niebezpieczeństwie obywateli, których bronić przybyła; gdyż odkrywały one ukrywany spisek, i odwołanie się do siły, która nie mogła już być odpartą jak przez siłę. Skoro porachujemy ziednę i z drugiej strony liczbę burzycieli i wojskowych raniomych, da się widzieć czyli siła publiczna nie okazała, aż do końca, chwalebną cierpliwość jakiej jej winszujemy, w imieniu praw znie-

ważonych, przez występki, które jej wierność i odwaga potrafią zawsze ukarać.

To są te czyny, które się okazały z instrukcji administracyjnych lub prawnej iaka nastąpi, które wynikają z instrukcyi przygotowanych uczynionych w sumieniu mieszkańców spokojnego cyrkułu, którzy uznali że illuminacją liberalizmu był ogień strzelby, i że pożar tuż za blaskiem ich tryumfów następował.

Zważmy teraz z kąd się znalazła ta banda nędzarzy, która przyszła uwiadomić społeczność o jej niebezpieczeństwie a rząd o jego obowiązkach. Słuchajcie dzienników wyznających zasady liberalne: władza to posyła hultajów do tłuczenia okien rojalistom niechęcącym oświecać swych domów na cześć liberalistów; władza to naymnie ludzi do rzucania kamieniami i strzelania do wojska króleskiego, do kommissarzy króleskich; władza to podbudza ludzi do zabijania siebie! Biedna Francjo! iakąż wgardę ma dla ciebie dziennikarstwo, które śmie tobie prawić podobne głupstwa, i tak dziwaczne niedorzeczności.

Władza mówi ze swojej strony nawzajem, że ci bandyci wyszli z biur strony opozycyjnej i z klubów liberalizmu neapolitańskiego? Nie, nie sądzi ona ażeby naczelnicy opozycji byli tyle niedorzeczni iżby mieli narażać swój majątek i swój byt społeczny, dla tej krwawej gry rewolucyi pospółstwa, w której bandyci którzy robili arystokratą r. 1793 każdego co miał suknią, zrobiliby dziś Jezuitą każdego co ma talara. Żałujemy ich, iż muszą się rumienić, a może nawet i drzeć, z przyczyny rzeczy i ludzi za niemi postępujących. Pomśczeni jesteśmy za nich przez wstyd i obawę które ich bez wątpienia dręczą w tej chwili.

Pytacie się z kąd ci ludzie przychodzą? Odpowiedź na to: Nie idą oni ani z waszych biur bankierskich, ani z biur policyjnych; lecz to z waszych nauk, z zasad dziennikarstwa i z pospółstwa; jest to z waszego odwołania się do pośrednictwa ludu. Jest to z tych słów *Konstytucjonisty*, który mówił d. 20 z rana do ludu: że wczoraj wieczór *wszystkie domy w Paryżu były oświecone wyiższy pałace tych którzy się łupem narodu pobogacili*; który był powiedział rano d. 19: *Oświecajcie! oświecajcie!* Oto jest z kąd ci ludzie nam przybywają: lecz zważcie to dobrze, przybywają oni przeciw wam, tak dobrze jak przeciw nam samym; przybywają oni przeciw społeczeństwu bardziej, niżeli przeciw rządowi; przybywają oni przeciw waszym rodzinom i waszym majątkom bardziej jeszcze niżeli przeciw naszym mniemaniom i naszym wpływom: nie jest to już kłótnia jednego stronnictwa przeciw drugiemu; jest to kłótnia tych co nie nie mają przeciw tym co mają cokolwiek. Lecz hańba i nieszczęście naukom, których niezupełny tryumf przynosi z sobą niebezpieczeństwo podobnych nadużyć. Coby one nie uczyniły, gdyby zwycięstwo zupełnie im było zapewnione! Powtarzamy wszystkim dobrym obywatelom: że władza czuwa, i że potrafi ona pokroić rielady któreby im wszystkim zagroziły, iakiekolwiekby [ich były] opinie. Niech

oni wskazał burzycieli; lecz nie biurów gazet, którym takowe objaśnienia służą tylko do rozsiewania trwogi i czynienia nowych poduszczań, ale władzy publicznej, która potrafi zawsze utrzymać porządek, wszelkimi sposobami jakie iey tylko prawa podają. (G. de Fr.)

— *Rłamstwa dzienne*, podług *Gazety francuzkiej*:

Kuryer francuzki: Pułk szwajcarski wyszedł ztąd dziś rano; rozruchy wybuchnęły w Lionie.

Kostytucyonista: Bunt poskromiony w Katalonii odradza się w Kastylji ztutrudną do wierzenia szybkością.

— Lista imienna Deputowanych których wybór był wiadomy w Paryżu dnia 22 Listopada:

Aguillon.	Dussol.
Angot.	Etienne.
Margr. d'Andigné.	Enouf.
Agier.	
d'Artigaux.	Fleury (2 razy).
Audry de Puyraveau.	de Farcy.
Bar. d'Authès.	du Fongray.
Hr. d'Augier.	Jener. Gérard.
	de Fontenay.
Bignon (2 razy).	de Formont.
Bertin de Vaux.	de Polmont.
Bérard.	
Busson.	Gautier.
de Bondi.	Guilhem.
de Bully.	de Gramont.
de la Baseque.	Hr. Gestos.
de la Boëssière.	
de Bricqueville.	d'Hornoy.
Vicehr. Blin de Bourdon.	Hély d'Oyssel.
Lud. Bazile.	Harlé (2 razy).
Bourdon du Rocher.	Humann.
Brusset.	d'Hancarderie.
Bourdeau.	Hyde de Neuville.
Boscal de Réals.	His.
de Beaumesne.	Hass.
Balguerie, młodszy.	Humblot Conté.
Balguerie, starszy.	Adm. Halgan.
de la Bretonnière.	Bar. d'Haussez.
de Bizien du Léard.	Jen. Higonnet.
de Beaufort.	
	Jobert Lucas.
Caumartin.	Jacquinet de Pampelune.
Ben. Constant (2 razy).	Jornes de Boulac.
Calmelet.	Jars.
Cotteau.	
Crenzé.	Kératry.
Corbière.	Kearadel.
Leon de Clerc.	
Vicehr. de Caux.	Hr. de Lur-Saluces.
Chauvelin.	de Lussy.
Cunin de Sédan.	Margr. du Lyon.
Cordier.	Lemercier.
Luk. Championnaire.	Lefebvre-Ginau.
de Chateaufort.	de Layval (2 razy).
Bar. de Clarac.	Laisné de Villeveque
de Cardonnel.	(2 razy).
Bar. de Cressac.	Leearlier.
Cunni.	Labbey de Pompières.
Dupont de l'Eure.	Levaillant.
Dupont (2 razy).	Lafitte (2 razy).
Duvergier de Hauranne.	Baron Louis.
Benj. Delessert.	Jen. Lafayette.
Dupin, starszy.	Jerzy Lafayette.
Duhand d'Elecourt.	Lepelletier d'Alnay.
Destutt de Tracy.	Alex. Lameth.
Dumeylet.	de Labourdonnaye-Mon.
Desmarrallach.	de Lagay. (tluc
Margr. de Dollon.	
Dupin.	Méchin.
Denuncq.	Malartic.
Devaux.	de Monceaux.
Dubour.	

Mauguin (2 razy).
Benj. Morel.
Mercier.
Marchand-Collin.
de Mornac.
Mestadier.
de Margadel.
Bar. de Monthel.
Vicehr. de Martignac.
de Mercy.
Montjarret de Kerjegu.

Alexis de Nôailles.

Kaz. Perier (2 razy).
de la Pommeraye.
Pas de Beaulieu.
Pavée de Vandoeuvre.
Pelet (2 razy)
Alex. Perrier.
X. Pradt.
Bar. de Puymaurin.

de Quelén.

Royer-Collard (6 razy).
Kalet. de la Rochefoucauld.

Rallier.
Roman.
Renouard de Bussière.
Bar. Reinach.
de Regourd.

Sébastien.
de Schonen.
Saint-Aulaire (2 razy).
Saglio.
le Sergent.
de Saint-Albin.
de Saint-Aignan.
Saint-Legier.
de Saint-Cricq.
Sirieys de Mayrinhaç.
Straforello.

Tronchon (2 razy).
Ternaux (2 razy).
Tardif (2 razy).
Turckheim.
Thénard (2 razy).
Toupot de Bevaux.
Jene. Thiers.
de Thurmél.
Bar. du Theil.

Urvois.

Vauquelin.
de Vauchier.
Hr. Villèle.
Hr. de Vallon.

Wangen de Geroldseck.
Wargner.

Zorn de Boulach.

z Londynu, 20 Listopada.

— Kilku aientów rządowych usiłowało wczoraj i dziś dostać statków przewozowych, mogących umieścić 12 lub 14 armat małego kalibru. Starali się oni takż o statki parowe. Wnoszą że to uzbrojenie przeznaczone jest do oczyszczenia morza Śroziemnego z rozbójników mających pawilon grecki. Chodzi pógłoska w City iż rząd grecki został wezwany aby odwołał Lorda Cochrane dla tem zupełniejszego zawieszenia broni, wstrzymując przez to wszelkie działania morskie przeciw Turkom.

— Listy z Gibraltaru donoszą że *Isys*, okręt króleski, wyszedł pod żagle 21 Października do *Malty*. Statek ten przybędzie w sam czas do wzmocnienia eskadry admirała *Codringtona*. Okręty wojenne bądące na kótwicach w *Tagu* mogą także otrzymać co chwila rozkazy od rządu; tym sposobem eskadra angielska będzie mogła wkrótce wyrównać eskadrze francuzkiej i rossyjskiej. (Times)

— Prezydent *Libertador* odbył dnia 10 Września swój wjazd do Bogoty.

Wiceprezydent, składając swoją władzę w ręce Oswobodziciela, powinszował mu iego przybycia do Bogoty: i oświadczył, iż się spodziewa, równie jak cały naród, że iedność zostanie przywrócona, i że ufność jaką lud w iego położył osobie nie zostanie zawiedziona.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Urząd municypalny miasta stołecznego
Warszawy.

Uwladamia, że dochód biletowego o. obcych starozakonnych czasowo w stolicy prze-

bywających, w d. 14 Grudnia r. b. w ratuszu głównym wypuszczony będzie w dzierżawę najwyższej ofiarującemu, na lat 3, mianowicie od dnia 1 Stycznia 1828. do dnia tegoż w r. 1831. Licytacya, od której wyłączeni są starozakonni, odbywać się będzie:

a) Przez sekretne deklaracye (na papierze stepowym gr. 15 spisane i obymujące ofertę, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania ofiarującego): które najpóźniej do godziny 12 w południe dnia 14 Grudnia r. b. wraz z vadium złp. 6000 w gotowiznie lub w listach zastawnych towarzystwa Kredytowego, podług kursu w publiczności, winny być złożone.

b) Przez publiczną w tymże dniu o godzinie 4 z południa odbyć się mającą licytacyą, do której nikt także bez złożenia vadium w summie powyższej przypuszczonym nie będzie.

Pracium fisci do dalszej konkurencyi ustanawia się na summe złp. 110,000. oprócz kosztów administracyi w summie złp. 22,000, i z warunkiem podziału przewyżki od dochodu nad summe ofiarowaną otrzymanego. Inne warunki każdego czasu w biurze urzędu municypalnego przejrane być mogą.

W Warszawie, dnia 1 Grudnia 1827 roku.

Rada stanu, Prezydent:

Woyda.

Sekretarz ilny:

J. Jahołkowski.

Urząd municypalny miasta stołecznego

Warszawy.

Gdy konkurencyja do dzierżawy dochodu kopytkowego przy wszystkich rogatkach miasta Warszawy i przy moście od strony Pragi przez składanie deklaracyi opieczetowanych, we wszystkich piśmieci publicznych na dzień 15 b. m. stanowczo ogłoszona, dla uciążliwych niektórych warunków na stronę dzierżawcy, tudzież dla niedostatecznie ograniczonego wykazu uwolnień od opłaty niekorzystnie dla funduszów miasta wypikła; — Kommissya rządowa spraw wewnętrznych i policyi, zmieniwszy nie które warunki na większą korzyść dla dzierżawcy, tudzież wykaz uwolnień od opłaty dostatecznie ograniczywszy, — reskryptem swym z d. 29 b. m. N. 257, z dyrekecyi administracyney nową konkurencyę do dzierżawcy w mowie będącego dochodu przez deklaracye zapieczetowane, z nowym na dzień 13 Grudnia r. b. stanowczo oznaczonym terminem ogłosić zadysponowała: — w skutek więc powyżey cytowanego reskryptu: — wzywa chęć podjęcia się dzierżawy dochodu kopytkowego mających, aby deklaracye swoje zapieczetowane, najdalej do d. 13 Grudnia r. b. w biurze urzędu municypalnego składali, przy składaniu których winni zaraz produkować kwit kassy głównej ekonomiczney na złożone vadium w summie złp. 12,600 w gotowiznie lub listach zastawnych towarzystwa Kredytowego podług kursu w publiczności, bez czego składane deklaracya przyjętą nie będzie. Zawiadania oraz konkurentów iż zmienione warunki licytacyi i ograniczenie wyłączeń od opłaty kopytkowego, każdego cza-

su w biurze urzędu municypalnego przejrane być mogą.

W Warszawie, d. 30 Listopada 1827 r.

(Podpisy jak wyżej.)

Urząd leśny koronny Brwilno.

Stosując się do reskryptu Kommissyi województwa mazowieckiego z dnia 1 Września r. b. N. 36203 i w myśl art. 139 manipulacyi rachunkowości leśney, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu 10 Grudnia r. b. w biurze urzędu leśnego Brwilno we wsi Górach obwodzie gostyńskim, odbywać się będzie plus licytacya o dzierżawę łądów do składu drzewa służących nad rzeką Wisłą pod wsiami Radziwie, Popłacin, Brwilno i karczma Czołownica, tudzież łądów nad rzeką Skrwą pod wsią Brwilno płynącą położonych, na lat trzy po sobie następujących, poczynając od dnia 1 Stycznia 1828 r. a kończąc dnia 31 Grudnia 1830 r. — Każdy więc pretendent chęć licytowania mający vadium zł. 227 gr. 4 wyrównyujące 1/4 summy przez dotychczasowego dzierżawcę opłacanej opatrzonej, w dniu wyżej rzeczonym, do urzędu leśnego przybyć zechce. — O warunkach pod jakimi łądy te wydzierżawionemi być mają, każdego dnia w biurze sekcji lasów przy Kommissyi wództwa mazowieckiego, oraz w kancelaryi urzędu leśnego koronnego Brwilno wiadomość powziętą być może.

W Górach, dnia 30 Października 1827 roku.

Dunin, Nadleśniczy.

Sąd pokoju powiatu sochaczewskiego.

Z powodu zaszyłych żądań wywołania regulacyi nowej hipoteki domów w mieście Bolimowie iako to:

a. Domu pod nrem 199; — b. domu pod nrem 13; — c. domu pod nrem 33; — d. domu pod nrem 20; — e. domu pod nrem 7; — f. domu pod nrem 66; — g. domu pod nrem 46; — h. domu pod nrem 9; — i. gruntów rolnych numerem nieoznaczonych do Jankowskiego należących: — w mieście Łowiczu: k. domu pod liczbą 225 przy ulicy rynek Starego miasta murowanego i l. domu pod nrem 42 przy ulicy Zdóńskiej od frontu murowanego wraz z placem i zabudowaniami do wyżej wyrażonych domów należących.

Uwiedamnia interessantów, że takowa regulacya nastąpi w sadzie tutejszym, co do domów pod literami a, b, c, dnia 12 Marca 1828; — co do domów pod literami d, e, f, dnia 26 Marca 1828 — co do domów pod literami g, h, i, dnia 9 Kwietnia 1828, — co do domu pod literami k, l, dnia 23 Kwietnia 1828 roku.

Wzywa ich przeto, aby, do takowej, osobiście, lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacyi podali, i w dokumenta prawa ich udowodniające się opatrzyli. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzyi w art. 154 i 160 prawa o hipotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacyi nie stawiał się; tenże, na żądanie któregośkolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 zł. skazany zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, iako w skutek aktu regulacyi wydana będzie nastąpi: co do domów pod literami a, b, c, dnia 19 Marca 1828; — co do domów pod literami d, e, f, dnia 2 Kwietnia 1828; — co do domów pod literami g, h, i, dnia 16 Kwietnia 1828; — co do domów pod literami k, l, dnia 30 Kwietnia 1828 r. na posiedzeniu publicznem sądu tutejszego nastąpi, i od tychże dni czas do odwołania się od niej upływać zacznie. Interessanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu iey przytomnymi być powinni.

Sochaczew, dnia 27 Listopada 1827 r.

Sluwowski, Podśdek.